

Inez van Loon

Switchflip

δ

Wazzup?

Direct na het laatste uur racet Levi op zijn fiets naar de loods, zijn skateboard vastgeklemd op het stuur. Zo saai, de school is alweer een paar weken begonnen en het lijkt net alsof het nooit vakantie is geweest. Als het nou nog zou regenen, zoals bijna de hele zomer, was het niet zo erg, maar het is nu iedere dag stralend weer. Er staan weer bergen huiswerk en een paar repetities in zijn agenda.

Vorig jaar vergat hij wel eens om repetities op te schrijven, maar Levi heeft z'n ouders plechtig moeten beloven zijn leven te beteren. Hij was maar met de hakken over de sloot overgegaan. Anders doen ze hem op een of andere huiswerk cursus.

Daar moet Levi echt niet aan denken, want wanneer zou hij dan nog kunnen skateboarden? Hij wordt al gek bij de gedachte.

Wat denk je? Skateboarden, het belangrijkste in z'n leven!

Natuurlijk heb je van die studjes die na school gelijk met hun neus in de boeken zitten. Vooral meisjes hebben er een handje van: gaan ze gezellig met een pot thee bij hun moeder aan de keukentafel zitten leren. Levi zou dat niet kunnen. Na een dag in de schoolbanken heeft hij het helemaal gehad en moet hij echt zijn energie kwijt.

Op z'n minst moet ie een paar uur chillen.

Meestal neemt hij 's ochtends zijn board al mee naar school en parkeert 'm in de bezemkast van de conciërge. Dan hoeft hij niet eerst naar huis, maar kan gelijk door

naar hun eigen skatepark. Dat hebben ze van de zomer zelf gebouwd in een loods van een oude verlaten houtzagerij.

Als hij aankomt, hoort hij al het geluid van rollende wieltjes en stemmen.

Snel zet hij zijn fiets op slot tegen het hek en neemt het weggetje door de struiken. Al hebben ze nu officieel de sleutel van de poort, Levi en z'n vrienden zijn nu eenmaal gewend om door het gat in het hek te klimmen.

Eerst gooit hij zijn skateboard en rugzak erdoorheen, dan klimt hij zelf door het gat. Op het terrein van de houtzagerij gaat zijn lopen over in rennen.

De deur van de loods staat een stuk opengeschoven en in een flits ziet hij Jim voorbijschieten. Dan kun je er vergif op innemen dat Kees er ook is. Die twee lijken wel een Siamese tweeling, ze zijn onafscheidelijk. Ze zitten bij elkaar in de klas, maar op een andere school dan Levi en Joep.

Waar die laatste uithangt?

Levi had nog rondgekeken op het schoolplein, maar zag hem nergens. Ach, die gast duikt vanzelf wel op. Die laat geen dag voorbijgaan zonder naar het skatepark te komen.

Alleen is de grote vraag voor hoelang ze hun park nog hebben. Over een tijdje wordt de houtzagerij met zijn loodsen gesloopt.

‘Hé!’ Kees is bezig op de *schans* en Jimmy op de *rail*.

Ze komen nu even langszeilen en geven hem een high five.

‘Wazzup?’

‘Zijn jullie er al lang?’

‘We hadden het laatste uur vrij!’ roept Kees, die de schans weer op gaat.

‘Mazzelaars!’ roept Levi terwijl hij wegrijdt en de *bank* op vliegt.

‘Joep nog niet gezien?’

‘Ach, die gast komt nog wel...

Komt nog als ie veertig graden koorts heeft.’

Dan vallen de gesprekken stil. Iedereen gaat ingespannen bezig om zijn *trick* op lock te krijgen voor de wedstrijd binnenkort.

Dat betekent zo vaak een trick doen, dat je ’m kan dromen en een *first try* bijna automatisch goed gaat.

Wordt niet vaak gezegd: oefening baart kunst?

Nou, dat gaat zeker op voor skateboarden!

‘Hihihi.’

Er valt iemand hinnikend van de lach over de drempel naar binnen.

‘Hé Harry!’ roept iedereen.

‘Ben je op stap geweest?’

Harry is een zwerver en de buurman die in de loods naast hen woont. Ze hebben wel moeten lachen toen hij voor het eerst zijn naam zei.

‘De mascotte van ons skatepark heet ook Harry,’ had Levi uitgelegd aan een verbouwde Harry.

‘Mascotte?!’

Ze hadden allemaal gewezen naar hun mascotte Harry, een opgezet vosje. Die had een plaatsje gekregen op een stelling aan de muur, nadat ze hem ontdekt hadden in het vroegere kantoortje van de houtzagerij. Dat hij dezelfde naam had, vond Harry wel een goeie mop en hij had toen mee gegrinnikt.

‘Ach, lekker weertje, weet je,’ zegt hij nu.

‘Een beetje gehangen bij het station vandaag, hihihi.’

Een paar vriendelijke ogen in een verweerd ongeschoren gezicht kijken van de een naar de ander. ‘Ik heb best wel honger.

Hebben jullie nog wat te bikken voor ome Harry?’

Terwijl hij praat, strijkt hij voortdurend door zijn dikke bos haar dat dan ook alle kanten uit staat.

‘Kijk maar in m’n tas,’ roept Levi. ‘Die ligt onder de bank.’

‘Néé!’ zegt Jim verschrikt. ‘Je moet mijn boterhammen opeten.’

Hij skate gauw langs de bank om zijn rugzak te pakken.

‘M’n hele trommel zit nog vol. Anders krijg ik weer de grootste heibel met m’n moeder. Vangen!’

Harry vangt, pakt de rugzak van Levi erbij en haalt de lunchtrommeltjes eruit. Even later zit hij te smikkelen midden op de *funbox*. De rode das die hij altijd draagt, heeft hij losgemaakt en naast zich neergelegd. Zijn versleten regenjas doet hij nooit uit. Zou hij er ook mee slapen, vragen ze zich wel eens af.

‘Tjonge, tjonge,’ zegt Harry met zijn mond vol.

‘Ik zie dat jullie weer druk aan het oefenen zijn voor de wedstrijd binnenkort. Wanneer is die nou ook alweer?’

‘Ja natuurlijk,’ zegt Levi, die naast hem gaat zitten.

‘Al in de herfstvakantie.’

‘Jaja, ik weet het wel. Het gaat toch om eh... je best trick?’

‘Daarom moeten we ieder onze best trick op lock krijgen.’

Je wordt nog een skate-expert.’
‘Harry is niet gek. Trouwens, complimenten voor je moeder. Klasse, witte boterham met dik boter en hagelslag.’
Gelijk propt hij er een banaan achteraan uit het trommeltje van Jim. Levi pakt er ook een boterham bij. Samen kijken ze naar Kees en Jim. Kees probeert een *360 flip* over de schans, maar leunt te ver naar achteren. Hij schiet onderuit en... landt op z’n kont.
‘Au, m’n stuitje!’ Kees grijpt naar z’n billen en voelt een grote scheur in zijn broek.
Het kan hem geen moer schelen. Hij pakt zijn board weer op en gaat er nog een keer voor.
Jim is bezig met een *kickflip frontside boardslide*. Het is gelukt. Hij is wel blij, maar de trick moet op lock. Daar gaat hij weer op weg naar de rail. Twee keer achter elkaar is misschien te hoog gegrepen. Dit keer zit het er niet in, het lukt niet.
Levi krijgt de kriebels en staat op. Hij gaat inskatzen met zijn boterham in de hand. Harry roept iets, maar Levi kan het niet verstaan omdat het kabaal van de rail alles overstemt. Dan wenkt Harry naar hem, terwijl hij naar zijn rugzak wijst.
‘Je mobiel gaat!’ roept hij met zijn handen als een toeter aan z’n mond. Als hij dichterbij komt, roept Harry weer.
Nu pas hoort Levi het liedje van de ringtoon van zijn mobiel. ‘Dag vriendjes en vriendinnetjes!’ In een oogwenk ritst hij zijn rugzak open en grijpt naar z’n mobiel.
Als het maar niet zijn moeder is om te zeuren over huiswerk. Ze checkt zijn agenda iedere dag en ze heeft natuurlijk van de week de eerste repetitie al ontdekt.
Gelukkig, hij ziet aan het nummer dat het Kath is.
‘Hé Kath?!’ Levi wordt een beetje rood. Hij heeft haar een paar dagen niet gesproken en vindt het altijd moeilijker om aan de telefoon te praten dan met haar te MSN’en.
Snel loopt hij met zijn mobiel naar buiten en loopt in z’n haast Joep bijna omver, die net binnenkomt.
‘Belangrijke zaken, hihi,’
grinnikt Harry met een vette knipoog naar Joep.

‘Z’n meisje. Je weet wel, Kath met de mooie donkere ogen.’
Nou ja, Harry hoeft niemand in de loods uit te leggen wie Kath is. Al is ze sinds de vakantie het speciale vriendinnetje van Levi, ze hoort echt bij het groepje boys. Weinig meisjes die zo goed kunnen skateboarden als Kath. Ze woont in de stad, vlak bij het dorp waar Levi en zijn vrienden wonen. Haar ouders zijn gescheiden, maar ook streng. In de vakantie kwam ze wel vaker met de trein, maar nu het schooljaar is begonnen, mag ze alleen nog in het weekend komen. Balend komt Levi weer naar binnen. Hij geeft een high five aan Joep, die op het punt staat zijn skateboard op te gooien om weg te rijden. ‘Waar zat je?’ vraagt hij. ‘Ik heb overal naar je gezocht.’ ‘Kauwgom krabben,’ antwoordt Joep zuchtend. ‘Wel een uur lang. Kauwgom krabben is zo vies,’ zegt hij dan uit het diepst van zijn hart. ‘Maar kauwgom kauwen zoooo lekker,’ vindt Levi. ‘Zonder kun je toch de dag niet doorkomen,’ vinden Jim en Kees, die er ook bij komen staan. Daar weet de rest alles van. Alleen als je gesnapt wordt, moet je nablijven en van de conciërge met een verfkrabbertje kauwgom onder tafels en stoelen weghalen. ‘Je hebt nog geluk. Bij ons op school is kauwgom zwaar verboden, er staat twee uur krabben op,’ zegt Kees. ‘Je moet gewoon niet te hard kauwen, dan merken ze het niet eens,’ zegt Levi schouderophalend. ‘En niet effe vergeten dat het niet mag, geen bellen blazen,’ grinnikt Harry. ‘Toen Harry dat vroeger deed, was ie de klos, moest hij het schoolreglement tien keer overschrijven.’ Het idee dat iemand zo oud als Harry strafwerk heeft moeten maken, maakt iedereen aan het lachen. Oeps, Levi herinnert zich iets. Hij voelt in zijn kontzak. Ja, hoor, het zit er nog steeds. Hij vist het opgevouwen klamme vodje papier eruit. ‘Brief van de gemeente,’ zegt hij plechtig, terwijl hij het vodje openvouwt voor alle verbaasde ogen.

‘Dat was ik effe vergeten,’ verklaart Levi.

‘Iets over inspraak voor het nieuwe skatepark.’

De brief zit al de hele dag in zijn achterzak en dat is ook wel te zien. De tekst op de vouwen valt niet meer te lezen, de zwarte lettertjes op het papier zijn een beetje uitgelopen. Stomverbaasd kijken ze met z’n allen over zijn schouder mee. Het woord ‘inspraakvergadering’ is dik gedrukt en nog duidelijk herkenbaar.

‘Inspraakvergadering?’ zegt Kees, terwijl hij met grote ogen van de een naar de ander kijkt.

‘Wat bedoelen die gasten daar nou mee?’

‘Ik weet het ook niet precies, maar...’

‘Nou, ik wel,’ zegt Harry. ‘Jullie hadden toch handtekeningen ingezameld voor een nieuw skatepark? Tegen de tijd dat het hier gesloopt wordt, krijgen jullie ergens anders een nieuw park. En nu mogen de heren ook nog komen praten hoe dat paleissie eruit moet komen te zien.’ Hij staat op en sloft weg.

‘Nou, tabee maar weer.

Waar Harry weer moet slapen als hier de boel gesloopt wordt?’

‘Misschien kun jij ook een huis vragen aan de gemeente?’

‘Tja, misschien.’ De tussendeur slaat dicht.

Het is even stil, Harry heeft wel gelijk.

‘Laten we maar naar die eh... inspraakvergadering gaan,’ stelt Levi dan voor.

‘Wanneer is die?’

Dat valt niet meer te lezen. Levi denkt diep na.

‘O, ik weet het weer... woensdagmiddag.’

‘Kath kan natuurlijk weer niet mee,’ zegt Kees teleurgesteld.

‘Dit weekend kan ze ook al niet,’ zegt Levi nog meer teleurgesteld. ‘Daarom belde ze net.’

‘Hoezo niet?’ vraagt de rest verontwaardigd.

‘Ze heeft een nieuw bijbaantje, ze moet vijfhonderd reclamefolders rondbrengen bij haar in de buurt.’

‘Vijfhonderd?! Jeetje, wat veel!’

De monden van Joep, Kees en Jim vallen open.

‘Nou, dan gaan we haar toch helpen,’ verzint Joep gelijk.

‘Gaat razendsnel per skateboard, als we er ieder honderd doen.
Kunnen we daarna relaxen en een beetje cruisen.
Voor de verandering ook weer eens leuk.
We kunnen de hele winter nog binnenzitten.’
‘Een superplan,’ vindt Levi.
Waarom heeft hij dat niet zelf bedacht?
Kees en Jim zijn helemaal enthousiast.
‘Kunnen we die *stairs* bij het museum doen waar Kath over heeft
verteld.’

Een klapperend gebit

Dat baantje van Kath is niet verkeerd. Fluitend stapt Levi het portiek van een flatgebouw binnen en loopt naar de dubbele rijen brievenbussen. De bussen overslaan waar

NEE, GEEN RECLAME op staat. Het zijn er een aantal.

Goed je werk doen: zorgen dat de folders op z'n minst half in de bus zitten. Klaar! Meer van die flats, denkt Levi, dan schiet het lekker op.

Als hij buitenkomt, kijkt hij de lange straat in waar hij reclamefolders moet rondbrengen. Echt zo'n drukke straat in een grote stad, waar een rinkelende tram en ander verkeer doorheen gaat. Er lopen ook veel mensen op de stoep.

Wat wil je met dit mooie weer? Snap jij nou die boze blikken als mensen een skateboard horen? Ze blijven gelijk stilstaan of springen zelfs opzij. Met een grote glimlach passeert Levi hen. Niks aan de hand, hoor.

Pfff, hij is nog lang niet klaar. Jammer, het ziet er niet naar uit dat er nog veel flats tussen de huizen staan. Behendig laveert hij op zijn skateboard naar de volgende deur. Ziet hij daar niet een gaatje tussen de mensen? Hoogste tijd voor een *ollie*, om tot stilstand te komen bij de volgende brievenbus.

Folders rondbrengen is wel gemakkelijker dan de krantenwijk die hij wel eens heeft gedaan. Dan loop je in het begin echt naar huisnummers te zoeken,

nu is het een kwestie van overal in stoppen.

Een mevrouw bij een volgend huis klopt driftig tegen het raam.

Wat is er aan de hand? Levi kijkt achterom.

Nee, ze heeft het tegen hem. Inmiddels heeft ze het zijraam een stukje opengedaan en roept boos om het hoekje:

'Ik hoef die zoi niet!'

'Maar u hebt toch geen sticker op uw brievenbus?'

'Niet zo brutaal, jij, hè, of ik bel je baas op.'

'Je onthoudt mijn nummer maar,' gooit ze er nog achteraan.

'Ik kan toch niet alle nummers...' Ze luistert al niet meer:

met een klap slaat ze het raam dicht. Toch niet te geloven, zo'n mens? Levi laat zijn goede humeur er niet door bederven. Hij heeft er echt zin in vandaag. Kath weer gezien, straks lekker met z'n allen cruisen. Hij maakt een snelle *kickflip*. Daarna gaat hij steppend verder, er rent een hond blaffend achter hem aan. Honden zijn óf bang óf gek op skateboarders. 'Hup, terug naar je baasje!' Levi remt en spreekt de hond streng toe, maar die kijkt hem met zijn trouwe ogen niet-begrijpend aan. Hij geeft een teleurgestelde blaf, terwijl Levi overal om zich heen kijkt of niemand hem kwijt is. De hond loopt een stukje weg om even later weer net zo vrolijk blaffend achter Levi aan te rennen. Dan moet hij het zelf maar weten, denkt Levi. Als hij bij het pleintje aankomt waar hij met de anderen heeft afgesproken, is er niemand van zijn vrienden te bekennen. Vanochtend zijn ze met z'n allen van het station met de tram naar het huis van Kath gegaan. Bij haar thuis hebben ze de folders verdeeld die Kath samen met haar moeder de vorige avond al had gevouwen. Het waren er heel veel. Ieder nam een stapel en een paar straten voor zijn rekening. En dat allemaal omdat Kath anders vandaag niet mee kon skateboarden.

'Babysitten alleen schiet niet echt op als je voor een dure camera spaart. Dus breng ik er nu ook reclamefolders bij rond,' had ze uitgelegd. Ze had geen tijd gehad van de week en nu kwam het allemaal neer op haar vrije zaterdag, normaal de dag dat ze altijd met de boys afspreekt. Ziet Levi daar achter die struik nu een paar lange spillebenen? Die zijn vast van Joep. En ja, hoor, Levi loopt om de struik heen en ziet Joep languit in het gras liggen. Met z'n hoofd meedeinend met de muziek op zijn iPod, terwijl hij een boterham eet. Die gast zou eens niet eten, denkt Levi. De hond snuffelt aan het gezicht van Joep, die van schrik rechtop gaat zitten en het beest aait. 'Waar zijn de anderen?' vraagt Levi. 'Nog niet gezien, zullen zo wel komen,' bromt Joep. 'Ik had mazzel, een paar appartementengebouwen.